

[Foul Dam.]

den medfører ikke alene, at portionerne bliver større, men også, at de kommer langt senere, og denne lille, uskyldige ændring med, at reguleringspristallet offentliggøres med én decimal, betyder yderligere, at klokken ringer for en ny portion noget senere, end den ellers ville have gjort. På lang sigt, under evighedens synsvinkel, som de gamle økonomer talte om, kan det hele være lige meget. Om det er lige meget for de mennesker, der først lider under prisstigningerne og op til halvandet år efter får en delvis dækning for disse prisstigninger, ved jeg ikke. Jeg tvivler på det. Men det er nu de forskellige forhandlere, der er gået med til det, og hvis det viser sig, at det ikke var særlig godt, er der formodentlig nogen, der kan fortælle forhandlerne med tiden, at de altså ikke har tjent de mennesker, de repræsenterede, på en særlig fornuftig måde.

Men altså, som det ligger, vil vi gerne være med til at gennemføre lovforslaget. Det får i hvert fald den ganske klare virkning, at der ikke kommer flere dyrtidstilæg, mens denne regering sidder, og det vil naturligvis være et resultat af denne regerings økonomiske politik, selv om det er opnået ad ret teknisk vej.

Det andet lovforslag, vi har til behandling, er fru Hanne Reintofts. Jeg mener ikke, vi kan gå ind for det i øjeblikket, simpelt hen fordi de aftaler, der skal gælde i de kommende to år, er indgået under forudsætning af en anden pristalsordning, og man kan selvsagt ikke lave aftalerne om indirekte ved at lave beregningsgrundlaget om. Jeg tror heller ikke, at det på længere sigt vil være nogen særlig fornuftig ordning at lade dyrtidsreguleringer foregå ved hjælp af et pristal, hvori skatter af den ene eller den anden art er medregnet. Der er en lang række gode grunde til, at det ville betyde, at f. eks. sociale fremskridt, som medførte forøgede skatter, ville være en inflationsskabende faktor og ikke medvirke til den omfordeling, som jeg i øvrigt tror fru Hanne Reintoft er interesseret i.

Men der er en anden sag i forbindelse med fru Hanne Reintofts lovforslag, som jeg gerne vil fremhæve. Den gamle pristalsberegning, den, vi havde for år tilbage, havde den meget store fordel, at man af den kunne se, hvad en familie skulle tjene på et vist

tidspunkt for at opretholde den samme realindkomst som på et tidligere tidspunkt. Et sådant tal har vi ikke i dag. Vi har et reguleringspristal, som jo er en forholdsvis kunstig statistisk størrelse, der har en ganske bestemt funktion i vort økonomiske liv og i det store og hele tjener dette formål meget godt, og vi har et pristal for forbrugerpriser, som behandler en del af det økonomiske spektrum. Men vi mangler det tal, der fortæller noget om, hvordan realindtægten reelt udvikler sig, og jeg synes, der ville være megen mening i at pålægge Danmarks Statistik at udarbejde et pristal, der svarede til det gamle, et tal, der gav indtryk af, hvorledes menneskers levevilkår faktisk havde ændret sig. Jeg indrømmer, at på visse tidspunkter ville det være ganske ubehageligt. Jeg tror, at et pristal, der blev beregnet på denne måde, i øjeblikket ville vise, at efter at den nye trækprocent er trådt i kraft fra 1. januar i år, har meget store grupper i dette samfund reelt en mindre indtægt, end de havde for et år eller to siden. Det kan skjules nu, fordi vi mangler den reelle statistik, og hvis fru Hanne Reintofts forslag kan medføre, at vi får en mere reel statistik, en statistik, som virkelig fortæller, hvordan folk har det økonomisk i vore dage, så vil det ikke have været uden betydning. Men som rent praktisk lovgivning tror jeg ikke det har nogen større betydning lige i øjeblikket.

Kjær Rasmussen: Det er egentlig ganske forbløffende, hvor godt skiftende regeringer er sluppet fra at udhule pristallet den ene gang efter den anden, men det skyldes nok, at man hele vejen igennem har kunnet bruge organisationernes ledere som stødpude mellem regeringerne på den ene side og organisationernes medlemmer på den anden side.

I 1963 i forbindelse med den såkaldte helhedsløsning nulstillede den socialdemokratiske regering pristallet, samtidig med at den udtog skatter og afgifter af beregningsgrundlaget. En klar forringelse altså. I 1967 var en socialdemokratisk regering igen på spil, idet man dengang som et led i boligforliget lavede pristalsloven om, således at reguleringspristallet fremtidig skulle beregnes som et gennemsnit af tre måneders pristal, altså igen en klar forringelse. Og nu i 1971